

УРЕДБУ

О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О НЕЗАСТАРЕВАЊУ РАТНИХ ЗЛОЧИНА И ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЧОВЕЧАНСТВА

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о незастаревању ратних злочина и злочина против човечанства, усвојена 26. новембра 1968. године у Њујорку, у оригиналу на енглеском, француском, кинеском, руском и шпанском језику.

Члан 2. *)

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу гласи:

РЕЗОЛУЦИЈА КОЈУ ЈЕ УСВОЈИЛА ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА

(о извештају Трећег комитета (A/7342 i Corr. 1))

2391 (XXIII) КОНВЕНЦИЈА О НЕЗАСТАРЕВАЊУ РАТНИХ ЗЛОЧИНА И ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЧОВЕЧАНСТВА

Генерална скупштина

пошто је размотрила Нацрт конвенције о незастаревању ратних злочина и злочина против човечанства,

усваја и отвара за потписивање, ратификују и приступање, Конвенцију о незастаревању ратних злочина и злочина против човечанства, чији је текст приложен уз ову резолуцију.

1727. пленарна седница
26. новембра 1968.

КОНВЕНЦИЈА О НЕЗАСТАРЕВАЊУ РАТНИХ ЗЛОЧИНА И ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЧОВЕЧАНСТВА

ПРЕАМБУЛА

Државе уговорнице ове конвенције

ПОДСЕЋАЈУЋИ на резолуције Генералне скупштине Уједињених нација 3 (I) од 13. фебруара 1946. г. и 170 (II) од 31. октобра 1947. године о изручењу и кажњавању ратних злочинаца, на Резолуцију 95 (I) од 11. децембра 1946. године, којом се потврђују принципи међународног

права признати на основу Повеље Међународног војног суда у Нирнбергу и на пресуду истог Суда, као и на резолуције 2184 (XXI) од 12. децембра 1966. и 2202 (XXI) од 16. децембра 1966. године, у којима се повреда економских и политичких права домаћег становништва, с једне стране, и политика апартхеида, с друге стране, изричито осуђују као злочин против човечанства,

ПОДСЕЋАЈУЋИ на резолуције Економског и Социјалног савета Уједињених нација 1074 Д (XXXIX) од 28. јула 1965. године и 1158 (XLI) од 5. августа 1966. године, о кажњавању ратних злочинаца и лица која су починила злочине против човечанства,

КОНСТАТУЈУЋИ да се ни у једној од свечаних изјава, инструмената или конвенција које се односе на гоњење или кажњавање ратних злочина и злочина против човечанства не предвиђа застаривање,

СМАТРАЈУЋИ да ратни злочини и злочини против човечанства спадају међу најтеже злочине у међународном праву,

УВЕРЕНА да ефикасно кажњавање ратних злочина или злочина против човечанства представља важан елемент спречавања таквих злочина, заштите људских права и основних слобода, јачање поверења, даљег развијања сарадње међу народима и унапређења међународног мира и безбедности,

КОНСТАТУЈУЋИ да примена прописа домаћег права на ратне злочине и злочине против човечанства у погледу временског застаривања обичних злочина представља питање од великог значаја за светску јавност, пошто спречава гоњење и кажњавање лица за такве злочине,

УВИЂАЈУЋИ да је потребно и да је време да се у међународном праву потврди, путем ове конвенције, принцип временског незастаривања ратних злочина и злочина против човечанства и да се обезбеди његова универзална примена,

САГЛАСИЛЕ су се о следећем:

Члан I

Не постоји временско застаривање у погледу следећих злочина без обзира на датум када су почињени:

- (а) ратни злочини према дефиницији у Повељи Међународног војног суда, Нирнберг, од 8. августа 1945, потврђеној у резолуцијама 3 (I) од 13. фебруара 1946. године и 95 (I) од 11. децембра 1946. године, које је усвојила Генерална скупштина Уједињених нација, а нарочито "тешки преступи" набројани у Женевским конвенцијама од 12. августа 1959. године о заштити жртава рата;
- (б) злочини против човечанства било да су почињени у доба рата или у доба мира према дефиницији у Повељи Међународног војног суда, Нирнберг, од 8. августа 1945, као што је потврђено у резолуцијама 3 (I) од 13. фебруара 1946. године и 95 (I) од 11. децембра 1946. године, које је усвојила Генерална скупштина Уједињених нација, протеривање путем оружаног напада или окупације и нехумана дела која проистичу из политике апартхеида, као и злочин геноцида сходно дефиницији датој у Конвенцији о спречавању и кажњавању злочина геноцида из 1948. године, чак и кад таква дела не представљају повреду домаћег закона земље у којој су извршена.

Члан II

У случају да се почини било који од злочина поменутих у члану I, одредбе ове конвенције примењују се на представнике државне власти или на појединце који, као главни актери или као саучесници учествују у извршењу или који непосредно подстрекавају друга лица да почине

било који од поменутих злочина, или који кују заверу да их почине, без обзира на степен почињеног злочина, као и на представнике државне власти који толеришу вршење тих злочина.

Члан III

Државе уговорнице ове конвенције обавезују се да усвоје све потребне мере у својој земљи, било да је реч о законодавним или другим мерама, како би омогућиле изручење лица наведених у члану II ове конвенције, у складу са међународним правом.

Члан IV

Државе уговорнице ове конвенције обавезују се да усвоје, у складу са својим уставним поступком, све законодавне и друге мере које су потребне да се обезбеди да се законске и друге одредбе о застаревању не односе на гоњење и кажњавање злочина поменутих у члановима II и III ове конвенције и да се такве одредбе о застаревању, ако постоје, укину.

Члан V

Ова конвенција стоји отворена за потписивање до 31. децембра 1969. године од стране било које државе чланице Уједињених нација или чланице специјализованих агенција или Међународне агенције за атомску енергију, или од стране било које друге државе коју Генерална скупштина буде позвала да постане страна уговорница ове конвенције.

Члан VI

Ова конвенција подлеже ратификацији. Ратификациони инструменти депонују се код генералног секретара Уједињених нација.

Члан VII

Ова конвенција отворена је за приступање било које државе из члана V. Инструменти о приступању депонују се код генералног секретара Уједињених нација.

Члан VIII

1. Ова конвенција ступа на снагу двадесетог дана од датума депоновања код генералног секретара Уједињених нација десетог инструмента о ратификацији или о приступању.
2. За сваку државу која ратификује ову конвенцију или која јој приступи после депоновања десетог инструмента о ратификацији или о приступању, ова конвенција ступа на снагу деведесет дана после датума депоновања њеног инструмента о ратификацији или о приступању.

Члан IX

1. По истеку периода од десет година, рачунајући од датума ступања ове конвенције на снагу, било која страна уговорница може поднети захтев за ревизију Конвенције у било које време путем писменог обавештења упућеног генералном секретару Уједињених нација.
2. Генерална скупштина Уједињених нација одлучује о мерама које евентуално треба предузети у вези са таквим захтевом.

Члан X

1. Ова конвенција депонује се код генералног секретара Уједињених нација.
2. Генерални секретар Уједињених нација доставља оверене копије ове конвенције свим државама поменутиим у члану V.
3. Генерални секретар Уједињених нација доставља свим државама поменутиим у члану V податке о:
 - (а) називима земаља које су потписале ову конвенцију, као и о инструментима о ратификацији или о приступању, депонованим сходно члановима V, VI и VII;
 - (б) датуму ступања ове конвенције на снагу сходно члану VII;
 - (ц) саопштењима примљеним сходно члану IX.

Члан XI

Ова конвенција, чији су текстови на кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику подједнако веродостојни, носи датум 26. новембар 1968. године.

У потврду чега су ниже потписани, прописно овлашћени у ту сврху, потписали ову конвенцију.

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ".